

Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 12 mei 2017 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijke Gewest betreffende de uitvoering van de verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS), en tot intrekking van verordening (EG) nr. 761/2001 en van de beschikkingen 2001/681//EG en 2006/193/EG van de Commissie

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. Samenvatting

Dit dossier betreft het samenwerkingsakkoord van 12 mei 2017 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijke Gewest betreffende de uitwerking van de verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuaudit systeem (EMAS), en tot intrekking van verordening (EG) nr. 761/2001 en van de beschikkingen 2001/681/EG en 2006/193/EG van de Commissie.

Overeenkomstig artikel 92bis, §1, tweede lid van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wordt dit samenwerkingsakkoord ter instemming voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

2. Situering en inhoud

Het Europees Parlement en de Raad hebben op 25 november 2009 een nieuwe Verordening goedgekeurd, op voorstel van de Commissie, gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité en na raadpleging van het Comité van de Regio's, handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag¹, en gezien de gemeenschappelijke ontwerp tekst die door het Bemiddelingscomité is goedgekeurd.

De EMAS-verordening inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer-en milieuauditsysteem is van kracht vanaf 11 januari 2010. Net als elke Europese verordening, is de EMAS-verordening rechtstreeks van toepassing in de Belgische wetgeving. Niettemin vereisen sommige van de bepalingen dat lidstaten verschillende maatregelen nemen voor de effectieve uitvoering ervan.

EMAS heeft de beoordeling en de continue verbetering van de milieuprestatie van ondernemingen en openbare diensten tot doel, evenals het verstrekken van de nodige inlichtingen daarover aan het publiek.

¹ Advies van het Europees Parlement van 2.4.2009 en beslissing van de Raad van 26.10.2009.

In dit systeem kunnen volgende stappen onderscheiden worden:

- Vooreerst wordt een voorafgaandelijke milieuanalyse uitgevoerd, die hoofdzakelijk tot doel heeft de milieuproblemen, milieueffecten en reeds behaalde milieuresultaten te inventariseren. Aan de hand van de bevindingen van deze milieuanalyse wordt een milieuprogramma en een milieubeheersysteem opgemaakt, waarin de organisatiemaatregelen en werkprocedures worden vastgelegd om het programma uit te voeren en te controleren. Het systeem voorziet verder in de uitvoering van een milieuaudit ten einde de werking van het milieuprogramma en milieubeheersysteem te controleren en desgewenst bij te sturen. Deze interne audit gebeurt minstens jaarlijks;
- na iedere interne audit wordt ten behoeve van het publiek een milieuverklaring opgesteld. Deze milieuverklaring behelst o.m. een beschrijving van de bedrijfsactiviteiten; een beoordeling van alle milieuproblemen hieraan verbonden met inbegrip van gekwantificeerde gegevens over het milieubeleid; het milieuprogramma en het milieubeheersysteem en de significante veranderingen welke zich sinds een vorige verklaring hebben voorgedaan.

Een belangrijke taak in het systeem is weggelegd voor de door de lidstaten erkende milieuverificateurs. Deze moeten nagaan of het milieuprogramma, het beheersysteem en de audit werden vastgesteld en uitgevoerd volgens de bepalingen van de verordening. Voorts moeten zij, naast deze controletaak, de ingediende milieuverklaring valideren, evenals de jaarlijks bijgewerkte milieuverklaring. Het erkenningssysteem is belast met de erkenning van de onafhankelijke milieuverificateurs en met de controle van hun werkzaamheden.

Organisaties (bedrijven of openbare diensten) waarvan de milieuverklaring door een erkend milieuverificateur is gevalideerd, worden geregistreerd. De Commissie maakt de lijst van de geregistreerde organisaties bekend. De geregistreerde organisaties mogen gebruik maken van een logo van deelneming aan het systeem. Deze grafische afbeelding mag echter niet worden gebruikt in reclame voor producten, noch op de producten zelf of op de verpakking van de producten.

De verordening voorziet in de aanduiding van een bevoegde instantie, belast met de registratie van de organisaties en met de bekendmaking van de geregistreerde organisaties. Deze bevoegde instantie kan ook registraties weigeren of schorsen.

De uitvoering van de EMAS-verordening behoort in bepaalde gevallen tegelijk tot de bevoegdheid van de federale overheid en tot deze van een of meerdere gewesten. Sommige bepalingen van de EMAS-verordening behoren tot de exclusieve federale of regionale bevoegdheid, maar gelet op het feit dat EMAS op onlosmakelijke wijze de erkenning van milieuverificateurs regelt en de taken van de bevoegde instanties die verantwoordelijk zijn voor de registratie van de deelnemende organisaties, en dit zowel met het oog op de continue verbetering van milieuprestaties, werd het passend geacht om de gezamenlijke uitvoering van de bevoegdheden van de federale en regionale overheden op te lossen in een samenwerkingsakkoord.

Het samenwerkingsakkoord herneemt en vervangt het samenwerkingsakkoord van 30 maart 1995, dat werd afgesloten voor de uitvoering van Verordening (EEG) 1836/93 van 29 juni 1993², dat bijgevolg wordt opgeheven.

De verordening 1221/2009, die op 11 januari 2010 in werking trad, zorgt voor een betere toepasbaarheid, zichtbaarheid en reikwijdte van EMAS. Bijvoorbeeld worden milieuprestatie-indicatoren toegevoegd waardoor de beoordeling van de milieuprestaties grondig kan worden gedocumenteerd. De mogelijkheid om een gezamenlijke registratie te verkrijgen voor verschillende vestigingen vereenvoudigt de administratieve en financiële lasten voor bedrijven met meerdere vestigingen (en zelfs in meerdere landen). Verder zorgt een enkel EMAS-logo voor een coherente eenduidige communicatie.

²Verordening 1836/93/EEG van de Raad van 29 juni 1993 inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem.

Het samenwerkingsakkoord werd goedgekeurd op de Interministeriële Conferentie Leefmilieu van 21 oktober 2010.

Op 15 juli 2011 verleende de Vlaamse Regering de machtiging tot ondertekening aan de betrokken Vlaamse ministers.

Op 23 oktober 2012 is het samenwerkingsakkoord door alle Partijen ondertekend.

Op 7 juni 2013 verleende de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende het samenwerkingsakkoord en de bijhorende toelichting met het oog op de adviesvraag aan de Minaraad en de Raad van State.

Bij nota van 21 juni 2013 deelde de Secretaris van de Minaraad mee niet op de adviesvraag in te gaan teneinde de raadsleden toe te laten prioriteit te geven aan andere adviesaanvragen

Op vraag van de Waalse minister van Leefmilieu, Ruimtelijke Ordening en Mobiliteit, gaf de Raad van State, zitting houdend in verenigde kamers, op 18 juni 2013 een advies met ref. 53.372/VR over het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van (...) tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijke Gewest betreffende de uitvoering van de verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS), tot intrekking van verordening (EG) nr. 761/2001 en van de beschikkingen 2001/681/EG en 2006/193/EG van de Commissie.

Op vraag van de Brusselse minister van Leefmilieu, Energie, Waterbeleid, Stadsvernieuwing, Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp en Huisvesting, gaf de Raad van State, zitting houdende in de derde kamer, op 16 oktober 2013 een advies met ref. 53.839/3 over het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van (...) tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijke Gewest betreffende de uitvoering van de verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS), tot intrekking van verordening (EG) nr. 761/2001 en van de beschikkingen 2001/681/EG en 2006/193/EG van de Commissie.

Naar aanleiding van voornoemd advies met ref. 53.372/VR van de Raad van State zijn de nodige aanpassingen gedaan in het samenwerkingsakkoord. Wijzigingen werden aangebracht in de artikelen 1, 2, 3, 4, 7 en 9. De volgende wijzigingen werden aangebracht:

- in artikel 1 werden, op advies van de Raad van State, de oorspronkelijke definities van "organisatie" en "vestiging", die verwezen naar verordening (EG) nr. 1221/2009 weggelaten aangezien deze verordening verbindend en rechtstreeks toepasselijk is;
- in artikel 1 en artikel 2 werd de federale staat als bevoegde instantie geschrapt. Deze wijziging is geen gevolg van het advies van de RvSt;
- de taken van elke bevoegde instantie (artikel 2) zijn de taken vermeld in de artikelen 11 tot 15 van de verordening. De verwijzing naar de artikelen 16 en 17 werd geschrapt: de Raad van State oordeelde dat deze bijkomende verwijzing moeilijk te rijmen was met de bepaling van artikel 6, derde lid van het samenwerkingsakkoord, met name deelname van de coördinerende instantie aan de jaarlijkse vergadering en het forum;
- in artikel 3 werden verschillende wijzigingen aangebracht naar aanleiding van het advies van de Raad van State:
 - vooreerst werd het criterium van de "maatschappelijke zetel" vervangen door de ligging van de "hoofdzetel of het beheercentrum" om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State dat het criterium van de maatschappelijke zetel problemen oplevert in geval van publiekrechtelijke rechtspersonen die niet de vorm hebben aangenomen van een privaatrechtelijke rechtspersoon (voetnoot 7 bij het advies);
 - zoals gesuggereerd door de Raad van State (punt 4.3.5. van het advies) werd §4 aangepast teneinde alle mogelijke gevallen van registratie te regelen, inzonderheid

- het geval van een aanvraag tot registratie van vestigingen die tegelijkertijd onder de bevoegdheid van de federale overheid en onder de bevoegdheid van een gewest valt;
- de bepaling (voormalig §6) waarin het aan de Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu werd overgelaten om een beslissing te nemen over de registratie van instellingen gelegen buiten de EU, werd op advies van de Raad van State geschrapt. Indien in de toekomst wordt beslist om de registratie van instellingen gelegen buiten de EU in België te aanvaarden zal dit moeten gebeuren door een wijziging van het samenwerkingsakkoord;
 - in een nieuwe §6 en §7 wordt de aanvraag tot vernieuwing van de registratie en de bijgewerkte milieuverklaring geregeld (cfr. opmerking punt 13 van het advies van de Raad van State);
- artikel 4 werd grondig gewijzigd ten gevolge van het advies van de Raad van State:
- zo maakte de Raad van State (punt 4.3.4. van het advies) bezwaar tegen de 'ongewone' samenwerking van meerdere bevoegde instanties via het nemen van één gemeenschappelijke beslissing. De bepaling van lid 1 werd aan deze opmerking aangepast, in die zin dat iedere bevoegde instantie beslissingsbevoegdheid heeft over de vestigingen gelegen in haar gewest;
 - op verzoek van de Raad van State (punt 10 van het advies) werd een nieuw tweede lid ingevoegd dat dezelfde samenwerking regelt voor de vernieuwing, de schorsing en de schrapping van de registraties;
 - het samenwerkingsakkoord houdt volgens de Raad van State onvoldoende rekening met de federale bevoegdheden. Het vragen van een advies aan het FANC is volgens de Raad noch adequaat, noch voldoende om te waarborgen dat de federale bevoegdheid ter zake in acht genomen wordt. Op dit punt werd voorbijgegaan aan het advies. Voor de registratie moeten immers niet alleen de aspecten van de ioniserende stralingen in acht worden genomen. Overeenkomstig artikel 1 van de EMAS-verordening (EG) nr. 1221/2009 is het doel van EMAS om voortdurende verbeteringen van de milieuprestaties van organisaties te stimuleren middels de instelling en toepassing van milieubeheersystemen door die organisaties, de stelselmatige, objectieve en periodieke beoordeling van de prestaties van die systemen, het verstrekken van informatie over de milieuprestaties, een open dialoog met het publiek en andere belanghebbenden en actieve betrokkenheid van de werknemers in organisaties en passende opleiding. De aspecten met betrekking tot de ioniserende straling omvat dus slechts een (beperkt) deel van een groter milieumanagementsysteem. Om te garanderen dat tijdens de registratieprocedure, voor de bedrijven die ook vallen onder de federale bevoegdheid inzake ioniserende straling, zich geen bezwaren stellen inzake de aspecten van de ioniserende straling, wordt ook een eensluidend advies van het FANC gevraagd. Vermits EMAS ook voor deze bedrijven een 'milieubeheersysteem' blijft is het aangeraden om de bevoegdheid inzake de registratie overeenkomstig de EMAS-verordening enkel toe te kennen aan de overheidsinstanties bevoegd inzake leefmilieu. Het is bovendien de verificateur die moet verzekeren dat de instantie voldoende 'in orde' is om de gevalideerde milieuverklaring te bekomen. Bij negatief advies van het FANC komt het toe aan BELAC om de vaststellingen van de verificateur te bevestigen of te ontkrachten. Het vragen van advies aan het FANC blijft dus behouden in het samenwerkingsakkoord waarbij de adviesprocedure verfijnd wordt en eenzelfde procedure wordt ingevoegd voor de vestiging in de territoriale wateren, binnen de exclusieve zone of op het continentaal plat;
- hoewel de Federale Staat als bevoegde instantie werd geschrapt in artikel 1 en artikel 2, maakt deze toch deel uit van de werkgroep vermeld in artikel 7. Deze wijziging is geen gevolg van het advies van de Raad van State. Artikel 7 over de werkgroep bleef voor het overige ongewijzigd. Ook de opdracht van de werkgroep om voorstellen te doen aan de Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu bleef behouden. Het is immers niet de bedoeling – zoals de Raad zich afvroeg (punt 11 van het advies) – dat aan de ICL de bevoegdheid wordt toegekend om zelf nadere regels vast te stellen: dit moet gebeuren bij wet, decreet of ordonnantie;
- de geschillenregeling in artikel 9 werd aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State. De bepaling over de benoeming van de leden van het rechtscollege, die naar het oordeel van de Raad van State onvoldoende duidelijk was, werd geschrapt. Ook de

bepaling over de werkingskosten van het college werd onvoldoende duidelijk geacht en daarom verder verfijnd met het invoeren van een verdeelsleutel. Voorts werd een voorafgaande geschillenregeling binnen de ICL ingevoerd en werd voor de procedure voor het rechtscollege verwezen naar de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, deze wijziging is geen gevolg van het advies van de Raad van State;

- in de bijlage van het samenwerkingsakkoord werden enkele formele wijzigingen aangebracht waarbij volledig tegemoet wordt gekomen aan de opmerkingen van de Raad van State.

Het aldus gewijzigde samenwerkingsakkoord werd op 6 december 2013 door de Vlaamse Regering goedgekeurd. Na ondertekening door alle Partijen op 6 mei 2014 gaf de Raad van State op vraag van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, zitting houdende in de eerste kamer, op 23 juni 2014 een advies met ref. 54.758/1 over het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van (...) tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijke Gewest betreffende de uitvoering van de verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS), tot intrekking van verordening (EG) nr. 761/2001 en van de beschikkingen 2001/681/EG en 2006/193/EG van de Commissie.

Dit advies werd volledig gevolgd en resulteerde in een opnieuw gewijzigd samenwerkingsakkoord. Een beperkt aantal wijzigingen werden aangebracht:

- zoals de Raad van State terecht opmerkt ontbrak de datum van het samenwerkingsakkoord. Het akkoord draagt thans de datum van 12 mei 2017, zijnde de datum van de laatste ondertekening ervan;
- in artikel 4, eerste lid werd de onterechte verwijzing naar artikel 3, §4 geschrapt;
- in artikel 9, §2 werd een nieuw tweede lid ingevoegd dat aanwijzing van de leden van het rechtscollege regelt. De opname van een dergelijk bepaling vloeit volgens de raad van State voort uit artikel 92bis, §5, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. De leden van het rechtscollege zullen worden aangewezen door de Vlaamse, Waalse en Brusselse Hoofdstedelijke Regering. De Federale Regering is hierbij niet betrokken aangezien de Federale Regering niet bijdraagt in de werkingskosten van het rechtscollege, zoals bepaald in het ongewijzigde derde lid van art. 9, §2.

Het nieuwe samenwerkingsakkoord werd goedgekeurd op de Interministeriële Conferentie Leefmilieu van 12 november 2014.

Op 27 maart 2015 verleende de Raad van State, op verzoek van federale minister van Energie, Leefmilieu en Duurzame Ontwikkeling een advies met ref. 57.173/1 over het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van (...) tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijke Gewest betreffende de uitvoering van de verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS), tot intrekking van verordening (EG) nr. 761/2001 en van de beschikkingen 2001/681/EG en 2006/193/EG van de Commissie. Dit advies bevatte geen nieuwe elementen.

Bij beslissing van 22 mei 2015 keurde de Vlaamse Regering het samenwerkingsakkoord, het ontwerpdecreet en de bijbehorende memorie van toelichting goed en verleende de Vlaamse Regering de machtiging tot ondertekening aan de betrokken Vlaamse ministers. Het samenwerkingsakkoord werd door alle Partijen ondertekend en kreeg de datum van 12 mei 2017.

B. Toelichting bij de artikelen

1. Artikelsgewijze bespreking van het samenwerkingsakkoord

Het artikel 1 van het samenwerkingsakkoord definieert een aantal begrippen, met name "verordening", "accreditatie-instantie" en "bevoegde instantie". Hierbij wordt vermeld dat het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest elk een bevoegde instantie aanwijzen.

Het artikel 2 stelt dat iedere bevoegde instantie de nodige taken uitvoert, zoals beschreven in de verordening (EG) nr. 1221/2009, om iedere aanvraag tot registratie te behandelen.

Tevens stelt dit artikel dat iedere bevoegde instantie, beurtelings en telkens voor een kalenderjaar, de functie van coördinerende bevoegde instantie verzekert.

In artikel 3 wordt geregeld bij welke bevoegde instantie een aanvraag tot registratie van één of meerdere vestiging(en) van een organisatie moet worden ingediend. Hierbij gelden volgende regels:

- de aanvraag voor de registratie van één vestiging wordt ingediend bij de bevoegde instantie van het Gewest waarin de vestiging gelegen is;
- de aanvraag voor de collectieve registratie van meerdere vestigingen, gelegen in één Gewest, wordt ingediend bij de bevoegde instantie van het Gewest waar deze vestigingen gelegen zijn;
- de aanvraag voor de collectieve registratie van meerdere vestigingen, gelegen in meerdere Gewesten, wordt ingediend bij de bevoegde instantie van het Gewest waar de hoofdzetel of het beheercentrum gelegen is;

In het geval dat de hoofdzetel of het beheercentrum niet opgenomen is bij de aanvraag tot een collectieve registratie van meerdere vestigingen in meerdere Gewesten, dan heeft de aanvrager de vrije keuze om de registratie in te dienen bij één bevoegde instantie van de betrokken Gewesten;

- een aanvraag van één of meerdere vestigingen, enkel gelegen in de territoriale wateren, in de exclusieve economische zone, of op het continentaal plat, wordt ingediend bij de bevoegde instantie van het Gewest waar de hoofdzetel of het beheercentrum gelegen is;
- een aanvraag van een bevoegde instantie voor haar eigen organisatie of voor één of meer van haar vestigingen wordt ingediend bij een andere bevoegde instantie naar keuze.

Het artikel regelt tenslotte ook de aanvraag tot de vernieuwing van de registratie en de bijgewerkte milieuverklaring: ze worden ingediend bij de bevoegde instantie die de registratie heeft afgeleverd en dit aan de hand van een modelformulier (zoals ook de aanvraag tot registratie), dat als bijlage bij het samenwerkingsakkoord is gevoegd.

In artikel 4 wordt de samenwerking tussen de bevoegde instanties beschreven voor aanvragen voor de collectieve registratie van meerdere vestigingen, gelegen in meerdere gewesten.

Voor organisaties met activiteiten die vallen onder artikel 6, §1, II, 2^e lid, 2^o van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (d.i. de bescherming tegen ioniserende stralingen, met inbegrip van het radioactief afval), wordt ook een eensluitend advies gevraagd aan het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle.

Voor aanvragen voor de registratie van één of meer vestigingen, gelegen in de territoriale wateren, in de exclusieve economische zone, of op het continentaal plat wordt een eensluitend advies gevraagd aan de dienst Marien Milieu van het DG Leefmilieu van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu.

Overeenkomstig het vijfde lid van dit artikel mogen eventuele retributies om de kosten van de registratie te dekken door elke Partij worden bepaald.

Artikel 5 eerste lid beschrijft een taak van de coördinerende bevoegde instantie, met name het maandelijks verzamelen van de lijsten van de geregistreerde organisaties in één enkele lijst en deze doorsturen naar de Commissie, via de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de Europese Unie.

Het tweede lid van artikel 5 bepaalt dat de Partijen ervoor zorgen dat de informatie, zoals bedoeld in artikel 41 van de verordening (informatie over de structuur en de procedures van de bevoegde instanties en accreditatie- en vergunningsinstanties), naar de Commissie wordt overgedragen.

Artikel 6 regelt de vertegenwoordiging van België in het Comité zoals bedoeld in artikel 49 van de verordening. Deze vertegenwoordiging moet gebeuren door een afgevaardigde van de coördinerende bevoegde instantie en een afgevaardigde van de accreditatie-instantie. De afgevaardigden zorgen voor de doorstroming van de informatie van het Comité naar de bevoegde instanties.

Het artikel 6, derde lid, bepaalt dat de afgevaardigde van de coördinerende bevoegde instantie deelneemt aan de jaarlijkse vergadering van "het forum van bevoegde instanties" bedoeld in artikel 16, 1 van de verordening. Deze afgevaardigde neemt ook deel aan de activiteiten van dit forum, beschreven in artikel 16 en 17 van de verordening.

Het artikel 7, §1, regelt de oprichting en werking van een werkgroep, samengesteld uit afgevaardigden van de bevoegde instanties, de accreditatie-instantie en van de adviesverlenende instanties met name de dienst Marien Milieu van het DG Leefmilieu van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu en het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle. Deze werkgroep vergadert minimaal tweemaal per jaar op het initiatief en onder het voorzitterschap van de coördinerende bevoegde instantie. Indien gewenst mogen andere ambtenaren of deskundigen uitgenodigd worden op deze werkgroep.

De taken van deze werkgroep worden beschreven in artikel 7, §2:

- het voorstellen, aan de Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu (ICL), uitgebreid met de bevoegde Ministers, van harmonisatiemodaliteiten voor een behandelingsprocedure van registratieaanvragen en van de modaliteiten voor de verdeling van de registratiekosten tussen de bevoegde instanties; deze taak mag geenszins zo begrepen worden dat aan de ICL de bevoegdheid wordt toegekend om zelf nadere regels vast te stellen: dit dient te gebeuren bij wet, decreet of ordonnantie;
- de kennisname van de verslagen van het Comité, vermeld in artikel 49 van de verordening;
- de voorbereiding en coördinatie van de informatie die moet worden aangeleverd aan de Europese Commissie;
- het voorstellen, aan de Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu, uitgebreid met de bevoegde Ministers, van maatregelen ter voorkoming van het verkeerd gebruik of misbruik van het EMAS-logo;
- de deelname aan het voorbereidend werk voor eventuele herzieningen van de samenwerkingsovereenkomst;
- het meedelen, minimaal tweemaal per jaar, van de informatie betreffende de uitvoering van het samenwerkingsakkoord aan de voorzitter van het coördinatiecomité internationaal milieubeleid (CCIM).

Het artikel 8 voorziet in de financiële regeling, waarbij de administratieve en financiële middelen, nodig voor de uitvoering van de verordening en het samenwerkingsakkoord uit de budgetten van de bevoegde organen of administraties komen, ieder voor wat hem betreft.

Het artikel 9 betreft een geschillenregeling voor geschillen die eventueel zouden ontstaan omtrent dit samenwerkingsakkoord tussen de partijen en waarvoor geen oplossing wordt gevonden binnen de structuren van het samenwerkingsakkoord. Hierbij is bepaald dat deze geschillen worden beslecht binnen het raam van de ICL EMAS. In het geval de ICL EMAS niet tot een akkoord komt, wordt het geschil voorgelegd aan een rechtscollege zoals bepaald in artikel 92bis, §5 en §6 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen waarbij de procedure wordt gevolgd van de wet van 23 januari 1989. Het artikel legt tevens een verdeelsleutel vast voor de werkingskosten van het rechtscollege. De leden van het rechtscollege zullen worden aangewezen door de Vlaamse, Waalse en Brusselse Hoofdstedelijke Regering. De federale Regering is hierbij niet betrokken aangezien de federale Regering niet bijdraagt in de werkingskosten van het rechtscollege, zoals bepaald in het ongewijzigde derde lid van art. 9, § 2.

Het artikel 10 heft het vorige samenwerkingsakkoord van 30 maart 1995 op.

Het artikel 11 bepaalt dat het samenwerkingsakkoord voor onbepaalde duur wordt gesloten.

Bij het samenwerkingsakkoord hoort tevens één bijlage, zoals beschreven in artikel 3 §7 van het samenwerkingsakkoord. Deze bijlage omvat een modelformulier voor het indienen van een aanvraag tot registratie van een organisatie en voor het indienen van een bijgewerkte en gevalideerde milieuverklaring. Deze bijlage is gebaseerd op de bijlage VI van de verordening, getiteld "voor registratie vereiste informatie".

2. Artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van instemmingsdecreet

Het instemmingsdecreet zelf is de gebruikelijke standaardtekst voortspruitend uit de toepassing van de omzendbrief wetgevingstechniek, bestaande uit twee artikelen, bestemd om instemming te verlenen met dit specifieke samenwerkingsakkoord van 17 mei 2017.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE